

A nem pénzkövetelésre irányuló, hanem egyéb követeléseket tartalmazó igények elbírálása nem a felszámolást lefolytató bíróság, hanem az általános bíróság hatáskörébe tartozik. Ezért nem mulasztott a felszámoló, amikor a hitelezőnek a gázvezeték kiépítésére irányuló, általa vitatott hitelezői igényét annak elbírálása végett nem terjesztette be a felszámolást elrendelő bíróságnak /Cstv. 46.§. (6) bek./

Az adós gazdálkodó szervezet felszámolásának kezdő időpontja 2002. március 7. Az eljárás megindítására irányuló kérelem benyújtásának ideje 1998. október 6. Az elsőfokú bíróság felszámolóként a C. M. Befektető és Tanácsadó Kft-t rendelte ki.

A felszámolás kezdő időpontját megelőzően 1999. május 3. napján a hitelező mint megrendelő és az adós mint vállalkozó között vállalkozási szerződés jött létre. E megállapodásban az adós vállalta – többek között – gázvezeték kiépítését a megrendelő telekhatáráig 6,0 m³/óra fogyasztásig. Az adós a gázvezeték kiépítését nem teljesítette, ezért a hitelező 2002. április 17-i levelében tájékoztatást kért az adós felszámolójától, hogy a gázvezeték kiépítésére mikor kerül sor. 2002. május 27-i levelében az adós kérte a gázvezeték telekhatárig történő kiépítésének elvégzését. A felszámoló 2003. október 1. napján kelt levelében közölte a hitelezővel, hogy igényét nem tudja elismerni.

Az adós gazdálkodó szervezet a Sz.-i Városi Bíróság előtt G.40.091/2004. ügyszám alatt, 1.571.220.- Ft szolgáltatási díjhátralék és járulékainak megfizetése érdekében pert indított hitelezővel szemben. A perben a hitelező beszámítani kérte az alperes és a felperes között 1999. május 3. napján, valamint 2000. október 12. napján módosított vállalkozási szerződésből fakadó igényét. Elsődlegesen a beszámítani kért hitelezői követelés az, hogy a városi bíróság kötelezze az adóst a hitelező tulajdonában álló, Sz. Cs. u. 26. szám alatti ingatlan határvonaláig gázbekötés kiépítésére. A Sz.-i Városi Bíróságon 2004. szeptember 14-én megtartott tárgyaláson ismertetésre került a felszámoló 9. sorszámú beadványa, amelyből a hitelező értesült, hogy a felszámoló igénybejelentését elutasította, amelyben a felszámoló utalt a hitelezői igénybejelentés feltételeinek hiányára.

A hitelező a tárgyaláson kifogást jelentett be a felszámolóval szemben. A kifogás bejelentésére figyelemmel a városi bíróság a per tárgyalását a kifogás jogerős elbírálásáig felfüggesztette. A városi bíróság álláspontja szerint a pernek előkérdése annak eldöntése, hogy az alperes hitelezőnek minősül-e, és ennek következtében jogosult-e perben beszámítási kifogás útján követelését a felperessel szemben érvényesíteni.

A hitelező a felszámolást lefolytató bíróságnál is előterjesztett kifogásában sérelmezte, hogy a felszámoló az általa vitatottnak minősített hitelezői igényt elbírálásra a felszámolást lefolytató bírósághoz nem terjesztette be. Így a felszámoló mulasztott, jogszerűtlenül és törvénytelenül járt el. Kérte annak megállapítását, hogy a hitelezői

igénybejelentés megtörtént, a felszámoló pedig nem tett eleget kivizsgálási, egyeztetési kötelezettségének.

A felszámoló ellenkérelmében a kifogás elutasítását kérte. Azzal érvelt, hogy a hitelező megküldött levele nem tekinthető hitelezői igénybejelentésnek.

Az elsőfokú bíróság 9. sorszámú végzésében a hitelező kifogását elutasította. Határozatában kifejtette, hogy az 1991. évi XLIX. törvény 51.§. /1/ bekezdése szerint a felszámoló jogszabálysértő intézkedése, vagy mulasztása ellen a tudomásszerzéstől számított 8 napon belül a sérelmet szenvedett fél a felszámolást elrendelő bíróságnál kifogással élhet. A felszámoló 2003. október 1-én kelt leveléből egyértelműen kitűnt, hogy a gázvezeték kiépítésére irányuló hitelezői igényt elutasította. A hitelezőnek a nyilatkozat kézhezvételét követően 8 napon belül kellett volna kifogását a megyei bíróságnál előterjeszteni, ehhez képest a kifogást 2004. szeptember 14. napján terjesztette elő, így az elkésett. Rámutatott még határozatában, hogy a Cstv.46.§. /6/ bekezdése szerint a felszámoló a követeléseket, a bejelentési határnapot követő 45 napon belül köteles felülvizsgálni, az érdekeltekkel egyeztetni és a vitathatónak minősített igényeket elbírálás végett, 15 napon belül a felszámolást elrendelő bíróságnak megküldeni. A felszámoló 2003. október 1-én nyilatkozott egyértelműen, hogy a gázvezeték kiépítésre vonatkozó igényt nem ismeri el, ehhez képest a hitelezői igényt 15 napon belül a felszámolást lefolytató bírósághoz be kellett volna terjeszteni. Nem vitás, hogy a felszámoló nem a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően járt el, e téren mulasztás terheli, azonban mulasztásával szemben a hitelezőnek a tudomásszerzéstől számított 8 napon belül ugyancsak kifogást kellett volna benyújtania, azonban a felszámoló mulasztásával szemben határidőben kifogást nem terjesztett elő.

Az elsőfokú végzés ellen a hitelező fellebbezett, annak megváltoztatása és a kifogásnak való helyt adás érdekében. Álláspontja szerint a hitelezői igénybejelentések tükrében nem állapítható meg a hitelező mulasztása. Azzal érvelt, hogy a hitelező határidőben eleget tett igény-bejelentési kötelezettségének. Ehhez képest a felszámoló csak hosszabb idő után közölte, hogy igényét nem tudja elismerni. Az elsőfokú bíróság helytelenül állapította meg tényként, hogy a felszámoló 2003. október 1-i levelében a

hitelezői igényt nem ismerte el, mert a hitelező tényleges igénybejelentése 2002. április 17-én megtörtént és ezt a felszámolónak 45 napon belül kötelessége lett volna felülvizsgálni, egyeztetni és a vitathatónak minősítő igényeket elbírálás végett a felszámolást lefolytató bíróságnál előterjeszteni. Alaptalan az elsőfokú bíróság azon álláspontja is, hogy a 2003. október 1-i elutasítást követően, kifogását 8 napon belül a bírósághoz be kellett volna nyújtania. A hitelező a 2003. október 1-én kelt felszámolói levelet tartalma szerint egy helytelen közlésnek tekintette, amit helyre is igazított igénye fenn-tartása mellett. Ezt követően a felszámoló kötelezettsége lett volna az igény érdemben való tárgyalása, vagy a bírósághoz elbírálásra történő betérjesztése.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság az ügy érdemét tekintve helytálló döntést hozott, annak indokolásával azonban a Győri Ítéltábla nem értett egyet.

A jelen eljárásra irányadó, többször módosított Cstv. 46.§. /6/ bekezdése értelmében a felszámoló az /5/ bekezdés a./ és b./ pontja szerinti követeléseket a bejelentési határnapot követő 45 napon belül köteles felülvizsgálni, az érdekeltekkel egyeztetni és a vitathatónak minősített igényeket elbírálás végett, 15 napon belül a felszámolást elrendelő bíróságnak megküldeni, és ezen felülvizsgálat eredményeit az 50.§. /2/ bekezdésében előírt közbenső mérlegbe építeni. A többször módosított csődtörvény 38.§. /3/ bekezdése szerint a felszámolás kezdő időpontja után a gazdálkodó szervezet ellen a felszámolás körébe tartozó vagyonnal kapcsolatos pénzkövetelést csak a felszámolási eljárás keretében lehet érvényesíteni azzal, hogy a hitelező – a gazdálkodó szervezet által indított perben – a gazdálkodó szervezettel szemben a felszámolás kezdő időpontjában fennálló követelését beszámítási kifogásként érvényesítheti, feltéve, ha a követelés jogosultja a felszámolás kezdő időpontjában is a hitelező volt.

A két jogszabályhely egybevetéséből az is meg állapítható, hogy a felszámoló csak olyan igényeket köteles elbírálás végett a felszámolást elrendelő bíróságnak megküldeni, amelyek elbírálása a felszámolást lefolytató bíróság hatáskörébe tartozik. A nem pénzkövetelésre irányuló, hanem egyéb követeléseket tartalmazó igények, (így tulajdoni igény, ingókiadás, meghatározott cselekmény elvégzése, stb.) elbírálása nem a felszámolást lefolytató bíróság, hanem az általános bíróság hatáskörébe tartozik. Ezért nem mulasztott a felszámoló, amikor a hitelezőnek a gázvezeték kiépítésére irányuló, általa vitatott hitelezői igényét annak elbírálása végett nem terjesztette be a felszámolást elrendelő bíróságnak.

Az erre irányuló igényeket a hitelező keresetlevéllel az általános hatáskörű bíróság előtt, vagy amennyiben az adós gazdálkodó szervezet ellene pert indított, viszontkeresettel (és nem a többször módosított Cstv. 51.§. (1) bekezdése szerinti kifogással) érvényesítheti. Beszámítási kifogásnak is helye van, azonban ebben a körben irányadó, a Ptk.296.§. /1/ bekezdése, amely csak az egynemű követelések beszámítására ad lehetőséget. Pénzkövetelés és meghatározott cselekmény elvégzésére irányuló követelés nem egynemű követelés.

Abban az esetben viszont, ha a kötelezett (az adós) a teljesítést jogos ok nélkül megtagadja, így jelen esetben, a vállalkozási szerződésben megállapodott gázvezeték kiépítési kötelezettségének nem tesz eleget, úgy a Ptk.313.§-a szerint a jogosult választhat a késedelem és a lehetetlenülés következményeinek alkalmazása között. Ebben az esetben a Ptk. 312.§. /2/ bekezdése szerint kártérítést követelhet. A kártérítés mint pénzkövetelés, ugyanakkor a felszámolás alá került gazdálkodó szervezettel szemben csak a felszámolási eljárásban érvényesíthető, illetőleg az adós által a hitelező ellen indított perben beszámítási kifogás útján. A felszámolás során viszont csak olyan követelés számítható be, amelyet a felszámoló elismertként nyilvántartásba

vett, és amelynek tekintetében a felszámolás kezdő időpontját – vagy ha a követelés később keletkezett, a keletkezését – követően nem került sor engedményezésre (Cstv.36.§.).

A kártérítést mint pénzkövetelést a többször módosított Cstv.28.§. /2/ bekezdés f./ pontja szerint az esedékessé válásától számított 40 napon belül, legfeljebb azonban a 37.§. /2/ bekezdése szerint 1 éven belül kell a felszámolónak bejelenteni.

A hitelező felszámolóhoz címzett 2002. április 17-i, illetőleg május 27-i levelében, meghatározott cselekmény elvégzésére szólítja fel a gazdálkodó szervezetet, pénzkövetelés iránti igényt nem terjesztett elő. Ezt a bejelentést a felszámolónak a többször módosított Cstv.46.§. /6/ bekezdése szerint elbírálás végett nem kellett a felszámolást elrendelő bíróságnak megküldenie, mert ezt tartalma szerint nem hitelezői igénybejelentés, hanem teljesítésre történő felszólítás. A hitelező mind a mai napig a felszámolási eljárásban kártérítési, így pénzkövetelésre irányuló igényt nem terjesztett elő, ennek következtében a felszámoló mulasztása sem állapítható meg, így a hitelező által előterjesztett kifogás alaptalan.

A kifejtettek alapján a Győri Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését – az indokolás módosításával – a Pp.259.§-a folytán alkalmazandó Pp.253.§. /2/ bekezdése alapján helybenhagyta.